

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige
kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/52846 en 05/52843 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 20 maart 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 26 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

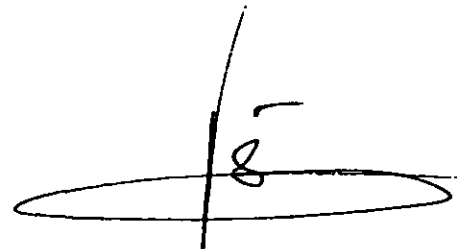
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

295
Verzonden:

31 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

2

- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.4 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.5 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser is van Koerdische afkomst. Hij wordt in Turkije gezocht omdat hij een gevangenisstraf heeft gekregen wegens het ontlopen van zijn militaire dienstplicht. Deze straf heeft hij niet uitgezeten. Hij wenst geen gehoor te geven aan de militaire dienstplicht omdat hij Koerd is en geen gelijke rechten heeft en niet op dezelfde wijze behandeld wordt als de anderen. Daarnaast heeft eiser een gehandicapt kind, dat in Nederland een betere toekomst heeft.
- 2.6 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiseres is van Koerdische afkomst. Haar dochter is ernstig gehandicapt en heeft problemen ondervonden bij de voor haar noodzakelijk medische behandeling. Als gevolg hiervan heeft eiseres zelf ook problemen gekregen, namelijk met de dokter van haar dochter, omdat zij geen Turks spreekt. Toen de dokter zei dat hij niets met Koerden te maken wilde hebben, zei eiseres tegen de dokter dat hij en Erdogan (de premier) wilden dat het slecht zou aflopen met de Koerden. Toen zei de dokter dat hij een procedure zou beginnen tegen eiseres omdat zij negatieve dingen over Turken gezegd had. Via een advocaat hoorde eiseres dat wat zij gezegd heeft, een strafbaar feit is. Ook het feit dat haar man niet in dienst is gegaan en hij daarom wordt gezocht door de militaire dienst is een reden voor de asielaanvraag van eiseres. Eiseres is hierover twee jaar lang door de politie bedreigd en ondervraagd.
- 2.7 Verweerder heeft de aanvraag van eisers afgewezen en heeft daaraan de volgende, verkort weergegeven en voor de beoordeling van het beroep relevante, motivering ten grondslag gelegd.
- Aan het asielrelaas van eiser hecht verweerder geen geloof. Ter motivering van dat standpunt heeft verweerder gesteld dat eiser toerekenbaar ongedocumenteerd is en zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Voor zover eiser zich beroept op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) vanwege de medische situatie van zijn dochter heeft verweerder zich, onder verwijzing naar het besluit van eiseres, op het standpunt gesteld dat die situatie niet zodanig is dat bij uitzetting van eiser sprake zou zijn van schending van de voormelde verdragsbepaling.
- Het asielrelaas van eiseres acht verweerder wel geloofwaardig, maar onvoldoende zwaarwegend. De algemene situatie in Turkije is niet zodanig dat er ten aanzien van de

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

3

groep van Koerden in dat land sprake is van prima facie vluchtelingenschap, terwijl de door eiseres in haar asielrelaas naar voren gebrachte ondervonden individuele problemen onvoldoende zwaarwegend zijn voor het aannemen van vluchtelingenschap. Voorts heeft eiseres niet sammelijk gemaakt dat zij in verband met die individuele problemen bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM. Ook in de medische situatie van haar dochter is, gelet op een rapport van Bureau Medische Advisering (BMA) van 2 juni 2005, zowel ten aanzien van eiseres als zelf, geen grond gelegen om aan te nemen dat bij uitzetting sprake is van voormeld reëel risico. In het asielrelaas van eiser is geen grond gelegen voor verlening van de door eiseres gevraagde verblijfsvergunning, nu aan dat relaas door verweerder geen geloof wordt gehecht en eisers asielaanvraag ook niet is ingewilligd.

- 2.8 Eisers hebben hiertegen - verkort weergegeven - het volgende aangevoerd. Verweerder gaat ten onrechte uit van de ongeloofwaardigheid van eisers asielrelaas wegens het ontbreken van documenten. Eisers behoren in aanmerking te komen voor het vluchtelingenschap. Eiser vreest bij een gedwongen terugkeer aan een discriminatoire behandeling te worden blootgesteld, wegens het feit dat hij zijn dienstplicht heeft ontdoken en vanwege zijn Koerdische afkomst. Eiseres omdat zij slechts de Koerdische taal machtig is en al eerder discriminatie heeft ondervonden. Daarnaast bestaat er een reële vrees voor vervolging in de zin van artikel 3 EVRM, omdat zij bij terugkeer zullen worden verdacht actief te zijn geweest voor de PKK. Ook vrezen eisers dat hun zwaar gehandicapte kind vanwege hun Koerdische afkomst geen toegang tot de medisch noodzakelijk behandeling zal kunnen verkrijgen, wat een schending oplevert van artikel 3 EVRM. Ter zitting hebben eisers zich tenslotte op het standpunt gesteld dat zij ook in aanmerking behoren te komen voor verlening van een vergunning op de c- dan wel de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw.
- 2.9 In het advies van BMA van 2 juni 2005 dat betrekking heeft op de dochter van eiseres staat - samengevat en voor zover relevant - dat zij lijdt aan ernstige psychomotore retardatie als gevolg van zuurstoftekort voor en tijdens de geboorte. Verder lijdt zij aan epileptische aanvallen. Zij wordt behandeld met medicamenten die epileptische insulten en daarmee verdere hersenbeschadiging voorkomen. Deze behandeling zal levenslang zijn. Verder staat zij onder behandeling in verband met voedingsproblemen. Er zijn voldoende adequate behandelmogelijkheden in Turkije aanwezig. Het uitblijven van de behandeling met anti-epileptische middelen zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Zij bevindt zich niet in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte.
- 2.10 Bij het verweerschrift heeft verweerder een tweede BMA-advies overgelegd. Dat advies is opgesteld op 11 oktober 2006, heeft eveneens betrekking op de dochter van eisers en is opgesteld naar aanleiding van door eisers ingediende aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van eiser

- 2.11 De rechtbank betreft bij de beoordeling het feit dat eiser eerder, namelijk op 17 januari 2000, een aanvraag heeft ingediend om toelating als vluchteling. Die aanvraag is bij besluit van 10 februari 2000 niet ingewilligd. De onderhavige asielaanvraag van eiser

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

4

is ten opzichte van zijn aanvraag van 17 januari 2000 een nieuwe (herhaalde aanvraag) in de zin van artikel 4:6 Awb.

- 2.12 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.
- 2.13 De rechtbank beoordeelt ambthalfve of bij de herhaalde asielaanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde (hierna: nova) zijn vermeld. Onder nova moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.14 Eiser heeft gesteld bij zijn herhaalde asielaanvraag de volgende nova te hebben vermeld. Ten eerste heeft hij een arrestatiebevel overgelegd waarop is vermeld dat hij wordt verdacht van deelname als lid van een illegale politieke organisatie en het verrichten van illegale activiteiten namens die organisatie. In de tweede plaats heeft hij gewezen op de omstandigheid dat de situatie van Koerden in Turkije verslechterd is. Tenslotte heeft hij gewezen op de gezondheidssituatie van zijn dochter.
- 2.15 Met betrekking tot het arrestatiebevel is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken dat eiser dit document of de inhoud daarvan niet vóór het nemen van het besluit op zijn eerdere asielaanvraag heeft kunnen overleggen en dat het arrestatiebevel derhalve geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser bij zijn eerdere asielaanvraag niets verklaard heeft over het bestaan van een arrestatiebevel, noch over de daarin geuite beschuldiging jegens hem. Tevens neemt de rechtbank hierbij in aanmerking dat eiser onduidelijke verklaringen heeft afgelegd over de datum van het arrestatiebevel. Op het document zelf staat dat het is opgesteld op 4 september 1993, terwijl eiser tijdens het gehoor opvolgende aanvraag verklaard heeft dat hij denkt dat het exacte besluit met betrekking tot zijn verdenking genomen is in 1999. Tenslotte neemt de rechtbank hierbij in aanmerking dat op het arrestatiebevel het jaartal 1993 is getypt over de vermelding van het jaartal 200..., hetgeen er op duidt dat door de opsteller van het document gebruik is gemaakt van een standaardformulier dat eerst in deze eeuw is afgedrukt.
- 2.16 Met betrekking tot hetgeen eiser heeft aangevoerd ten aanzien van de verslechterde situatie van Koerden in Turkije is de rechtbank van oordeel dat die (gestelde) omstandigheid niet is aan te merken als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Voor dat oordeel is redengevend dat op voorhand is uitgesloten dat eisers beroep op de verslechterde algemene situatie in zijn land van herkomst ten aanzien van de hele Koerdische bevolkingsgroep kan afdoen aan het besluit van 20 februari 2000. Een beroep op de algehele situatie kan immers niet leiden tot de conclusie dat eiser zelf een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, dan wel

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

5

een reëel risico loopt bij uitzetting naar zijn land van herkomst aan een behandeling die strijdig is met artikel 3 EVRM.

- 2.17 Met betrekking tot de medische situatie van eisers dochter is de rechtbank van oordeel dat dit wel een novum is in de zin van artikel 4:6 Awb, omdat dit een omstandigheid is waarvan gezegd dient te worden dat die zich na het besluit van 20 februari 2000 heeft voorgedaan en door eiser derhalve niet al voor dat besluit had kunnen worden aangevoerd. Weliswaar heeft de geboorte van zijn dochter plaatsgevonden voor zijn eerdere asielaanvraag, maar voldoende aannemelijk is dat de ernst van de medische klachten van zijn dochter, zoals die naar voren komt uit het BMA-rapport van 2 juni 2005, zich eerst enige tijd na haar geboorte en na eerder vermeld besluit van 20 februari 2000 heeft geopenbaard.
- 2.18 Vervolgens dient te worden beoordeeld of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting het risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM in verband met de medische situatie van zijn dochter.
- 2.19 Uit het rapport van BMA van 2 juni 2005 - en ook uit dat van 11 oktober 2006 - blijkt dat de dochter van eiser ernstig gehandicapt is en een medisch noodzakelijke behandeling behoeft.
Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) kan het uitzetten van iemand die een bepaalde medische behandeling ondergaat naar een land waar een dergelijke behandeling niet mogelijk is, een schending opleveren van artikel 3 EVRM. Uit deze jurisprudentie valt af te leiden dat alleen onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, verband houdend met gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, de uitzetting kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Eiser stelt in beroep dat de toegankelijkheid van de medische voorzieningen voor zijn dochter niet per definitie gegarandeerd is, mede vanwege zijn Koerdische afkomst.
- 2.20 De rechtbank betreft in haar oordeel de BMA-adviezen van 2 juni 2005 en 11 oktober 2006. Gesteld noch gebleken is dat de BMA-adviezen niet op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze tot stand zijn gekomen. In hetgeen door eisers daartegen is aangevoerd ziet de rechtbank voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid en volledigheid van die deskundigenberichten heeft mogen uitgaan. Uit de adviezen blijkt dat het uitblijven van behandeling van eisers dochter met anti-epileptische middelen zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Uit de adviezen blijkt echter ook dat er in Turkije voldoende medische behandelmogelijkheden en medicijnen aanwezig zijn. In beroep heeft eiser, onder overlegging van een brief van 24 augustus dr. (kinderneuroloog verbonden aan het Erasmus Medisch Centrum, van 24 augustus 2005) weliswaar gesteld dat het medicijn Keppra in Turkije nog niet verkocht wordt, echter in het (latere) BMA-advies van 11 oktober 2006 wordt het medicijn Keppra genoemd en is vermeld dat de door eisers dochter gebruikte medicatie of equivalenten hiervan in Turkije verkrijgbaar is. De rechtbank ziet geen grond om aan te nemen dat hieronder niet ook het medicijn Keppra begrepen is. De stelling van eiser dat zijn dochter geen (voldoende) toegang zal krijgen tot de voor haar noodzakelijk medische voorzieningen wegens hun Koerdische afkomst heeft eiser niet onderbouwd.

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

6

2.21 Uit het vorenstaande volgt dat niet aannemelijk is dat uitzetting van de dochter van eiser bij terugkeer naar Turkije zal leiden tot een behandeling van eisers dochter die in strijd is met artikel 3 EVRM. Daaruit vloeit voort dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hijzelf bij uitzetting en vanwege de gezondheidssituatie van zijn dochter een reëel risico loopt op een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM. Derhalve heeft verweerder in hetgeen eiser heeft aangevoerd met betrekking tot de gezondheidssituatie van zijn dochter terecht geen grond gezien voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw genoemde verleningsgrond.

2.22 De rechtbank zal het beroep van eiser ongegrond verklaren.

Ten aanzien van eiseres

2.23 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in hetgeen eiseres heeft aangevoerd terecht geen grond heeft gezien voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Voor dat oordeel is het volgende redengevend.

2.24 In hetgeen eiseres heeft aangevoerd ter onderbouwing van haar standpunt dat zij bij terugkeer naar Turkije vanwege haar Koerdische afkomst te vrezen heeft voor discriminatoire behandeling, heeft verweerder terecht geen grond gezien om aan te nemen dat sprake is geweest van een zodanig ernstige discriminatie en achterstelling van eiseres dat voor haar het leven in Turkije onhoudbaar is geworden, in welk geval sprake zou zijn van een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Verweerder heeft er in dit verband terecht op gewezen dat niet is gebleken dat eiser en haar dochter in Turkije waren verstoken van elementaire zaken zoals scholing, inkomen, onderdak en medische zorg. Voor wat betreft het verkrijgen van de noodzakelijke medische zorg van Ebru heeft eiseres ook niet aannemelijk gemaakt dat zij zich niet tot een andere arts zou kunnen wenden dan de arts waarmee zij voor haar vertrek naar Nederland een woordenstrijd heeft gehad. Dat die mogelijkheid bestaat is ook af te leiden uit het in het voornemen door verweerder aangehaalde algemeen ambtsbericht inzake Turkije van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 januari 2003 waarin staat dat er sprake is van gelijke mate van toegang tot de medische voorzieningen voor alle Turkse burgers, inclusief de Koerden.

2.25 Gelet op hetgeen hierboven overwogen is met betrekking tot het asielreëlas van eiser en zijn beroep op artikel 3 EVRM in verband met de medische situatie van de dochter van eisers, kan ook het beroep van eiseres op artikel 3 EVRM en artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw in verband met die medische situatie van de dochter niet slagen. De eerst in de gronden van beroep door eiseres geuite vrees voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM vanwege vermeende activiteiten voor de PKK kan evenmin leiden tot een geslaagd beroep op de b-grond van artikel 29, eerste lid, Vw. Nog los van het feit dat eiseres die vrees eerst in beroep heeft geuit en verweerder dat dus niet bij het bestreden besluit heeft kunnen betrekken, heeft eiseres ook niet onderbouwd dat die vrees gegrond is.

2.26 Met betrekking tot het beroep van eiseres van de c- en de d-grond van artikel 29, eerste lid, Vw stelt de rechtbank vast dat het beroep op deze verleningsgronden eerst ter zitting is gedaan. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat dit in strijd is met de goede procesorde. De rechtbank zal om die reden deze gronden niet betrekken bij de beoordeling van het beroep.

zaaknummers: AWB 05 / 52846 (eiser)
AWB 05 / 52843 (eiseres)

7

2.27 De rechtbank zal het beroep van eiseres ongegrond verklaren.

Ten aanzien van beiden

2.28 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. **Beslissing**

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

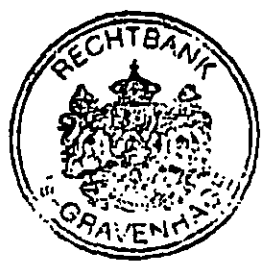
Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 20 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. K.R. Starreveld, griffier.

afschrift verzonden op: **23 MAART 2007**

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

Hoger beroepschrift

Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2392	B 19 APR 2007
ZAAKNR.	2779
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

appellanten

Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie, verweerder

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

Geeft eerbiedig te kennen:

mede namens haar minderjarige kinderen:

en , hierna appellanten, wonende te , te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van rechtskundig adviseur drs. F.W. King, die door appellanten, tot hun bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellanten zijn geboren op en bezitten de Turkse nationaliteit.
- 1.2 Appellanten komen hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 20 maart 2007, AWB 05/52843 en 05/52846, welke uitspraak op 23 maart 2007 per gewone post is verzonden aan de gemachtigde van appellanten.

Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroepschrift gehecht.

- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellanten ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellanten worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellanten hebben op 26 mei 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.2 Voornoemde aanvraag is bij besluit van 26 oktober 2005 afgewezen. Appellanten hebben tegen deze beslissing op 23 november 2005 beroep ingesteld
- 2.3 Op 1 februari 2007 heeft de mondelinge behandeling van het beroepschrift plaatsgevonden.
- 2.4 Bij uitspraak van 20 maart 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, kenmerk AWB 05/52843 en 05/52846, is het beroep ongegrond verklaard.

3. De grief

De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.19 en 2.20 van de uitspraak 05/52843 en 05/52846, waarin de rechtbank volgens appellanten ten onrechte het navolgende

2

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

overweegt:

"2.19 Uit het rapport van BMA van 2 juni 2005 –en ook uit dat van 11 oktober 2006- blijkt dat de dochter van eiser ernstig gehandicapt is en een medische noodzakelijke behandeling behoeft. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) en het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) kan het uitzetten van iemand die een bepaalde medische behandeling ondergaat naar een land waar een dergelijke behandeling niet mogelijk is, een schending opleveren van artikel 3 EVRM. Uit deze jurisprudentie valt af te leiden dat alleen onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, verband houdend met gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, de uitzetting kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Eiser stelt in beroep dat de toegankelijkheid van de medische voorzieningen voor zijn dochter niet per definitie gegarandeerd is, mede vanwege zijn Koerdische afkomst.

2.20. De rechtbank betreft in haar oordeel de BMA adviezen van 2 juni 2005 en 11 oktober 2006. Gesteld noch gebleken is dat de BMA adviezen niet op een onpartijdig, objectieve en inzichtelijke wijze tot stand zijn gekomen. In hetgeen door elser daartegen is aangevoerd ziet de rechtbank voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder niet van de juistheid en volledigheid van die deskundigenberichten heeft mogen uitgaan. Uit de adviezen blijkt echter ook dat er in Turkije voldoende medische behandelmogelijkheden en medicijnen aanwezig zijn. In beroep heeft elser, onder overlegging van de brief van een brief van 24 augustus dr. C.E. Catsman-Berrevoets (kinderneuroloog verbonden aan het Erasmus Medisch Centrum, van 24 augustus 2005) weliswaar gesteld dat het medicijn Keppra in Turkije nog niet verkocht wordt, echter in het (latere) BMA advies van 11 oktober 2006 wordt het medicijn Keppra genoemd en is vermeld dat de door elser dochter gebruikte medicatie of equivalenten hiervan in Turkije verkrijgbaar is. De rechtbank ziet geen grond om aan te nemen dat hieronder ook het medicijn Keppra begrepen is. De stelling van elser dat zijn dochter geen (voldoende) toegang zal krijgen tot de voor haar noodzakelijke medische voorzieningen wegens hun Koerdische afkomst heeft eiser niet onderbouwd".

Toelichting op de grief

- 3.2 Zoals blijkt uit de uitspraak conformeert de rechtbank zich aan de BMA adviezen van 2 juni 2005 en 11 oktober 2006 en daarmee ook dat het uitblijven van medische behandeling van de Ebru Cakmak met anti-epileptische middelen zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. Nu de rechtbank uitgaat dat het onderbreken van de medische behandeling van Ebru Cakmak zal leiden tot een medische noodsituatie

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

op korte termijn, is appellant van mening dat de rechtbank het beroep van appellanten gegrond had moeten verklaren. Immers, terugkeer van appellanten naar Turkije zal leiden tot een onmenselijke behandeling en levert daardoor een schending van artikel 3 EVRM op.

- 3.3. Appellanten zijn van oordeel dat de rechtbank de vaste jurisprudentie van het EHRM, zoals verwoord in overweging 2.19 op een onjuiste manier interpreteert. Zo is sprake van schending van artikel 3 EVRM indien op voorhand vaststaat dat terugkeer naar het land van herkomst zal leiden tot een acute medische noodsituatie. Immers, in dat geval is een situatie van een onmenselijke behandeling aanwezig. De opvatting die de rechtbank huldigt geeft een te beperkte uitleg aan de vraag of sprake is van schending van artikel 3 van het EVRM. Volgens appellanten zijn er voldoende aanknopingspunten die een gegrondverklaring van het beroepschrift rechtvaardigen.

4. Conclusie

Appellanten concluderen tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door hen ingediende beroepschrift.

Leiden, 19-04-2007

Namens appellanten,

F.W. King,
Bepaaldelijk gemachtigde

